

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urtos/4/2016
Identifikačné číslo spisu:	9016898436
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9016898436.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. augusta 2016 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Harabina v trestnej veci proti odsúdenému R. F. , v konaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného R. F., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 14. júla 2016, sp. zn. 2Ntc 11/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného R. F. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave uznesením zo 14. júla 2016, sp. zn. 2Ntc 11/2014, zamietol podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. návrh odsúdeného R. F. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 142 Hv 87/13z, zo dňa 25. septembra 2013, uznaného rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Ntc 11/2014, z 9. apríla 2015 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 Urto 3/2015, z 11. júna 2015. Odsúdený R. F. bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu ťažkej lúpeže podľa § 142 ods. 1, § 143 druhý prípad a iné Trestného zákonníka Rakúskej republiky a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 6 mesiacov.

Proti tomuto rozhodnutiu, ihneď po vyhlásení, zahlásil na verejnom zasadnutí pred súdom prvého stupňa, odsúdený R. F. sťažnosť, ktorú bližšie písomne neodôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného R. F. nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a

môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisu zistil, že krajský súd rozhodol v súlade so zákonom, keď žiadosť odsúdeného zamietol.

Rovnako ako krajský súd, aj najvyšší súd konštatuje, že u odsúdeného sú naplnené formálne podmienky (výkon dvoch tretín uloženého trestu) a sčasti materiálne podmienky podmiennečného prepustenia. Odsúdený nepreukazuje snahu po polepšení, ústavom na výkon trestu odňatia slobody je hodnotený skôr negatívne. Jeho správanie a vystupovanie nebolo vždy na požadovanej úrovni. Ako vyplýva z hodnotiacej správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou z 27. júna 2016, odsúdený viackrát porušil ústavný poriadok, nedodržiaval časový rozvrh dňa, bol neustrojený a mal fyzický konflikt so spoluodsúdeným, za čo bol disciplinárne potrestaný. Disciplinárne odmenený nebol. Resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá. V súčasnosti nie je voči nemu vedené žiadne trestné stíhanie. Keďže odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, vedenie väznice ho neodporúča podmiennečne prepustiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o ňom a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v druhostupňovom konaní. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby najvyšší súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí stručne a jasne vyložil a odôvodnil, prečo nevyhovel návrhu odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na súde vyššieho stupňa. Najvyšší súd sa so závermi súdu prvého stupňa plne stotožňuje a keďže nebol dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, toto v plnom rozsahu potvrdil.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného R. F. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.